

27 DE SETEMBRE VAGA MUNDIAL PEL CLIMA

Els informes recents sobre l'estat de la biodiversitat de la IPBES i sobre l'escalfament global d'1,5 °C de l'IPCC, que alerten d'un rumb que porta a la deterioració d'un gran nombre d'ecosistemes, tan terrestres com marins, així com a l'extinció d'1 milió d'espècies que es troben amenaçades greument per l'activitat humana. També s'està a prop d'un punt de no tornada davant del canvi climàtic.

Una crisi climàtica que és conseqüència d'un model de producció i consum que ha demostrat ser inadequat per a satisfer les necessitats de moltes persones, que posa en risc la nostra supervivència i impacta de manera injusta especialment en les poblacions més pobres i vulnerables del món. No respondre amb suficient rapidesa i contundència a l'emergència ecològica i civilitzària significaria la mort de milions de persones, a més de l'extinció irremplaçable d'espècies imprescindibles per a la vida en la Terra, ateses les complexes interrelacions ecosistèmiques.

La contundència de les dades que assenyalen com les regions mediterrànies són de les més vulnerables al canvi climàtic, de manera que no limitar la temperatura global en 1,5 °C serà una factura massa cara per a les generacions presents i futures. La responsabilitat de les institucions europees i del Govern espanyol, així com dels governs de les diferents comunitats autònomes i ajuntaments coordinats amb tots els grups polítics, és estar a l'altura de les necessitats que exigeix el moment.

Les organitzacions signatàries demanen que en la nova etapa política es declare, de manera immediata, l'emergència climàtica i es prenguen les mesures concretes necessàries per a reduir ràpidament a zero net les emissions de gasos d'efecte hivernacle, segons estableix la ciència i criteris de justícia climàtica. Evitar que la temperatura global s'elevi per sobre d'1,5 °C ha de ser una prioritat de la humanitat. És necessari reduir amb caràcter urgent les emissions de CO₂eq (equivalent de carboni), i reajustar la petjada ecològica a la biocapacitat del planeta.

Per aconseguir aquests objectius és necessari:

Veritat. Cal assumir la urgència de la situació actual admetent el diagnòstic, les indicacions i les sendes de reducció reflectides en l'últim informe sobre 1,5 °C avalat per la comunitat científica. S'ha de reconèixer la bretxa de carboni que hi ha entre els compromisos espanyols i les indicacions científiques. Els mitjans de comunicació tenen un paper fonamental per a transmetre aqueixa realitat.

Compromís. Cal declarar l'emergència climàtica a través d'assumir compromisos polítics reals i vinculants, molt més ambiciosos que els actuals, amb la consegüent assignació de recursos per a fer front a aquesta crisi. És necessari garantir reduccions de gasos d'efecte hivernacle en línia amb l'Informe de l'IPCC per a no superar un augment de temperatura global d'1,5 °C, que estableix una senda de reducció d'emissions global entre el 40 al 60 % per a 2030 respecte a 2010. A més, és imprescindible detenir la pèrdua de la biodiversitat per a evitar un col·lapse de tots els sistemes naturals, inclòs l'humà.

Acció. Cal abandonar els combustibles fòssils, s'ha d'apostar per una energia 100 % renovable i reduir de manera urgent i prioritària a zero les emissions netes de carboni tan prompte com es pugui. Demanem que els governs analitzin com aconseguir aquest objectiu i proposen els plans d'actuació necessaris: frenen noves infraestructures fòssils (centrals, exploracions, grans ports, etc.); reducció dels nivells de consum de materials, d'energia i de les necessitats de mobilitat; canvi de model energètic sense falses solucions com l'energia nuclear; reorganització del sistema de producció; educació, a més d'altres mesures contundents. Tot això ha de quedar reflectit en la Llei de canvi climàtic i transició energètica i en el Pla nacional integrat de clima i energia.

Solidaritat. La deterioració ambiental de les condicions de vida es pateix de manera desigual d'acord amb la classe social, el sexe, la procedència, o les capacitats. Defensem que la transició ha d'enfrontar aquestes jerarquies i defensar i reconèixer de manera especial la població més vulnerable.

La degradació planetària i la desigualtat creixent tenen un origen comú i s'alimenten entre si. Així, per exemple, moltes grans empreses i bancs obtenen enormes beneficis a través de l'especulació immobiliària, el desnonament, la gentrificació o la turisticació que expulsa les famílies de les cases, els veïns dels barris. Encara que cada vegada hi ha més inversions en tecnologies per a la transició energètica, segueix havent-hi molts fons que sostenen i financen a les grans empreses de l'oligopoli energètic en la seua explotació del planeta, i el seu resultat és l'increment de la pobresa, inclosa l'energètica.

Els col·lectius més desfavorits no poden empitjorar la seua situació, per la qual cosa la transició s'ha de realitzar amb justícia social. En el cas dels territoris i treballadors i treballadores afectats cal adoptar mesures per a assegurar ocupacions alternatives en sectors sostenibles, afrontar la crisi energètica, reducció de la jornada laboral, un repartiment millor de l'ocupació i el desenvolupament d'altres mecanismes entorn de la transició justa que han d'aconseguir que no es deixi ningú arrere.

Democràcia. La justícia i la democràcia han de ser pilars fonamentals de totes les mesures que s'hi apliquen, per la qual cosa han de crear-se els mecanismes adequats de participació i control per part de la ciutadania per a abordar les qüestions socials difícils i per a formar part activa de la solució mitjançant la democratització dels sistemes energètics, alimentaris, de transport, etc. En aquests processos s'ha de garantir la igualtat de gènere en la presa de decisions.

Cal fer un gir de 180 graus en les polítiques comercials internacionals, i acabar amb la signatura de tractats de comerç i d'inversió que aprofundeixen la problemàtica de l'augment de gasos d'efecte hivernacle via increment del transport marítim interoceànic, així com de l'aviació civil, que dificulten la lluita contra el canvi climàtic a través de les clàusules de protecció d'inversions (ISDS). Les mesures de mercat no poden substituir la planificació adequada de la transició ecològica.

Els països empobrits són els menys responsables de la degradació planetària. No obstant això, són alhora els països més vulnerables a les conseqüències d'aquesta ruptura dels límits. Els països més enriquits són els qui acumulen un deute major ambiental, per això i atenent els criteris de justícia climàtica, hauran de ser països com els europeus els que hagen d'adquirir uns compromisos majors. Es fa necessari revertir el fet que el 20 % de la població mundial absorbeix el 80 % dels recursos naturals.

En defensa del futur, d'un planeta viu i d'un món just, les persones i col·lectius signataris ens vam sumar a la convocatòria internacional de vaga mundial pel clima, una mobilització que serà, vaga estudiantil, vaga de consum, mobilitzacions en els centres de treball i en els carrers, tancaments en suport de la lluita climàtica... i convidem la ciutadania i la resta d'actors socials, ambientals i sindicals a secundar aquesta convocatòria i a sumar-se a les diferents mobilitzacions que succeiran el 27 de setembre.